

een benedictijner monnik de schat hebben begraven, die niet hèm, maar een van zijn bevriende (buitenlandse) relaties toebehoorde? De mogelijkheid is namelijk niet geheel uitgesloten, dat een van hen de „nieuwe religie” had aangenomen en plotseling tot de vlucht werd gedwongen, zoals dat ook elders wel is voorgevallen.

A. GRAAFHUIS

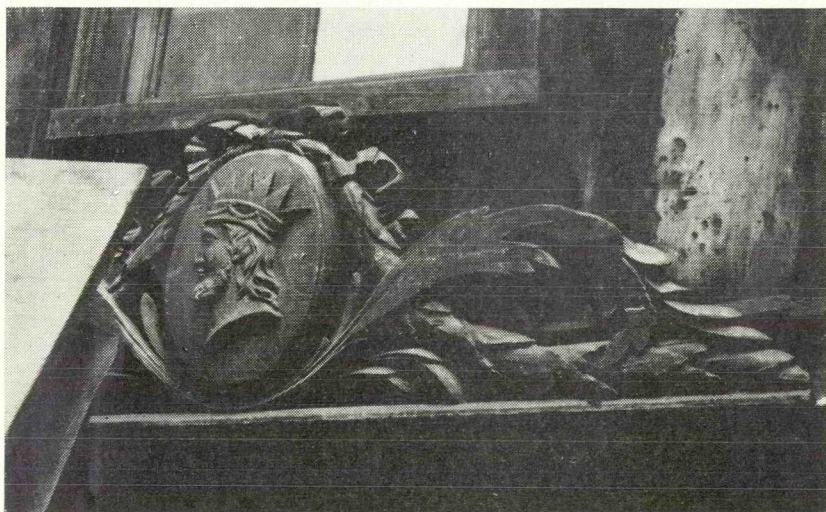
UTRECHTSE GEVELSTENEN EN -VERSIERINGEN

IV

De vorige keer hebben wij een afbeelding opgenomen van de gevelsteen aan een huis Bemuurde Weerd Oostzijde, voorstellende een vrouw bij een locomotief. Het onderzoek naar de betekenis van deze steen — om het eens duur te zeggen — is nog niet voltooid.

Deze keer eens heel iets anders. Want de hierbij afgebeelde koningskop prijkt niet op een steen en heeft vermoedelijk ook niets met een gevelversiering te maken. Speurende in allerlei verborgen hoekjes van de stad, kwam de heer A. Ubaghs ook bij het poortje Hoogt 6. Achter de deur daarvan trof hij een overdekte doorgang naar de binnenplaats aan, waar een timmermanswerkplaats gevestigd is.

Temidden van opgeslagen materialen ontdekte hij het merkwaardig stuk houtsnijwerk, dat onder een raam aangebracht zit. Hem werd verteld, dat deze kop, voorstellende koning David, eens bevestigd

was aan de achterzijde van een trekschuit, die de Vecht bevoer. Maar toen meer dan honderd jaar geleden de schuit het moest afleggen tegen snellere vervoermiddelen en de schipper walkanter werd, liet hij het snijwerk van zijn schuit slopen. Jarenlang had hij vanuit het achterraam van het roefje uitzicht gehad over de Vecht. In zijn slaapvertrek van het huis, waarin hij als walkanter was gaan wonen, liet hij nu een raam maken, dat overeenkwam met het roefjesvenster. Weliswaar ontbrak het uitzicht. Maar de vertrouwde kop van koning David, onder het raam bevestigd, bracht hem toch gedeeltelijk in de oude sfeer terug. Met een beetje fantasie kan je, om raam en snijwerk heen de contouren van een trekschuitroefje denken.

Of dit verhaal met de werkelijkheid klopt, blijft een open vraag. Dat het snijwerk van een trekschuit afkomstig is, lijkt niet onmogelijk. Of heeft iemand andere gedachten over de herkomst van dit stuk?
de J.

KLEINE MEDEDELINGEN

DE OUDSTE REISVERENIGING

Te Utrecht is onlangs de jaarvergadering van de Ned. Christelijke Reis Vereniging gehouden. Wij zouden hiervan geen vermelding maken, wanneer niet de voorzitter dr. A. van Deursen uit Groningen, in zijn openingswoord niet enkele opmerkingen had gemaakt met betrekking tot Utrecht.

„Utrecht is door de centrale ligging bij uitnemendheid de stad voor landelijke vergaderingen, en indertijd heeft de predikant J. C. Rullmann te Utrecht voorgesteld daarom de benaming te geven uit Jesaja 33 : 20 „de stad onzer bijeenkomsten” of in de vertaling van het Ned. Bijbelgenootschap zelfs „de stad onzer feestelijke bijeenkomsten”.

Zelfs is er voor de Nederlandse Christelijke Reis Vereniging een bijzondere reden om hier in Utrecht te vergaderen, want hier is een merkwaardige traditie. Reeds eeuwen geleden bestond een organisatie, welke reizen ondernam naar het Heilige Land. Wie in deze stad het Centraal Museum bezoekt kan daar opmerken een serie portretten van leden van de utrechtse Jeruzalem-Broederschap, geschilderd door Jan van Scorel (1495-1562). Zij dragen als teken van hun reis naar het Heilige Land een Jeruzalemkruis en een palmtak in de hand. De opschriften vermelden hun naam en hun reis.

Ic lambert Geritz sach 't heilige Landt
doeme(n) schreeft MCCCC en viere
met twintich jaren dair an geplandt
God geve dattet mi tot salicheit stiere.

Ic hendrik van Rauvenswaayen
gereyst ben (na(er) ieruzalem
sach 't lant daer God syn gunst lies hoore(n)
en eertijds sprack met claerder stem.

Zo bezat Utrecht een Jeruzalem-Broederschap, die reizen naar Jeruzalem organiseerde, waarbij een geestelijk doel werd nagestreefd naar bijbelse gedachten. Hierin is onze N.C.R.V., welke immers ook reizen naar Jeruzalem onderneemt, met deze Jeruzalem-Broederschap verwant.”

Tot zover dr. Van Deursen. Uit naam van de afdeling Utrecht heeft de heer D. H. Goedhart de aanwezigen verwelkomd met een stukje lokale historie. Men zat in Esplanade en dit was voor hem aanleiding om uitvoerig te vertellen wat de straatnaam Lucas Bolwerk betekent en wat de geschiedenis van dit bolwerk is. Een goede gedachte. Want waar vele stadgenoten dit niet eens weten zegt deze benaming de buitenstaanders helemaal niets.